

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

IX. ÉVFOLYAM 6. SZÁM • 2016. JÚNIUS • ÁRA: 170 Ft

„Imádkozzunk minden
jó és hű papért,
akik magukat nagylelkű
és csendes áldozattal
népüknek adják.”

(Ferenc pápa)

**Új megyéspüspöke van
a Győri Egyházmegyének**

Interjú dr. Veres András kinevezett
győri püspökkel
2. oldal

**Cellőmőlkre
zarándokoltunk**

Fényképes összefoglaló az
egyházmegyei zarándoklatról
10. oldal

Mindig hűségesen

Beszélgetés Császár Gyula
plébános atyával
14-15. oldal

Veres András a Győri Egyházmegye új megyéspüspöke

Ferenc pápa május 17-én elfogadta Pápai Lajos győri megyéspüspök lemondását hivataláról, amelyet az Egyházi Törvénykönyv előírása szerint nyújtott be, mivel betöltötte 75. életévét. A Szentatya egyidejűleg Veres András püspököt, a Szombathelyi Egyházmegye eddigi főpásztorát kinevezte győri megyéspüspökké. Ünneplés beiktatásáig, mint egyházmegyei kormányzó irányítja tovább az ügyeket a Szombathelyi Egyházmegyében.

Hogyan fogadta a kinevezés hírért?

A meglepetés erejével ért, mert nem gondoltam, hogy ilyen döntés fog születni. Ugyanakkor örömmel állapítottam meg, hogy azok, akik a tanácsot adták, előkészítették a Szentatya atyai gondoskodását. Tavaly óta az MKPK elnöke vagyok, ezt a feladatot pedig a Budapesthez közelebb fekvő Győrből sokkal könnyebben végezhettem majd.

Győr azért sem ismeretlen Önnek, mert itt tanult, nehéz szívvel vált meg annak idején a várostól...

Számomra Győr, ahol a bencés gimnáziumban végeztem a tanulmányaimat, nagy élményt jelentett. Egész életem gondolkodásmódját, a kultúrát, emberi mivoltomat meghatározta. Szép emlékeim vannak erről az időszakról. Az egyházmegyét nem ismerem, de a városhoz való kötődésem könnyíteni fogja a tájékozódásomat.

Mély érzések a Szombathelyi Egyházmegyével kapcsolatban is lehetnek Önben, hiszen majdnem tíz évet töltött el itt. Sok munkát végzett megyéspüspökként. Mire emlékszik vissza a legszívesebben?

Nem szeretnék nagy szavakat használni, de azt elmondhatom, hogy az egész tíz évre örömmel fogok visszaemlékezni. Mérleget majd az utókor fog vonni. Azt tanultam a szüleimtől, hogy azt, amit csinálunk, teljes szívvel tegyük. Erre törekedtem az elmúlt időszakban, és ez lesz a célom az elkövetkezőkben is. Ott kell az embernek teljes odaadással helytállnia, ahova állították.

Ön megyéspüspökként nagy hangsúlyt helyezett az emberi oldal kiteljesítésére, a közösségépítést helyezve a középpontba...

Feltétlenül, mert a lelkipásztori munkában a közösségek támogatását tartom a legfontosabbnak. Az egyházmegye papjait ideérkezésemtől arra hívtam, hogy egyrészt egymás között is ápolják a kapcsolatot, másrészt igyekezzenek a plébánián közösségeket létrehozni. Ne csak egy templomi közösség legyen, hanem korosztályok, életállapotok szerint is jöjjenek össze az emberek. Az új evangelizáció feladatát abban látom, hogy olyan közösségek jöjjenek létre minél nagyobb számban, melyek nyitottak, képesek arra, hogy megszólítsanak barátokat, munkatársakat, és maguk közé hívják őket. De azt is fontosnak tartom, hogy

nagyobb közösségekben is közelebb kerüljünk egymáshoz. Az egyházmegyei záródoklatok mellett ezért hoztam létre az elsőáldozók, a bér mátkozók, az érettségizők találkozóját. Mászt jelent egy elsőáldozónak, ha ezerkét-száz társával együtt ünnepel, mint amikor saját falujában négyen-ötven elsőáldoznak. Erre akkor is szükség van, ha nagyobb szervezést, több munkát igényel egy ilyen alkalom. Megéri azonban a fáradságot, mert az egyházzal úgy is lehet benyomásokat szerezni, ha megtapasztaljuk, miért katolikus, miért egyetemes.

A Szombathelyi Egyházmegyét éppen a Szent Márton-év közben kell elhagynia. Mennyiben érinti ez az ünneppsorozat?

Nem szeretném, hogy bármi is elmaradjon a tervezett programokból. Július 9-én és 10-én tartjuk az egyházmegyei ünneppsorozat kiemelt eseményét, a Szent Márton Találkozót. Éppen ezért lett a kinevezés így időzítve, hogy ezt még le tudjam vezetni. Utána már csak két-három rendezvény lesz, melyek nélkülem is lebonyolíthatók.

Mikorra várható a győri beiktatása?

Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe, július 16-án, szombaton a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmise keretében kerül majd sor a beiktatásomra a győri Nagyboldogasszony székesegyházban.

Molnár Péter

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Szerkesztők:** Déri Péter, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Molnár Péter, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Nyomdai ötletek Kft. (7100 Szekszárd, Ybl M. u. 3.) • **Felelős vezető:** Jankovics Zoltán • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

„Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyék a szegényeknek.” (Lk 4,18)

Takács Andrásnak hívnak, Szentgotthárdról származom. A pappá szentelés előtt újra átgondolom életem, hivatásom; a múltat, a jelent és a jövőt. Minden hivatásnak van múltja, jelene és Isten kegyelméből jövője is. A múlt felelevenítéséhez segítséget nyújt Jeremiás próféta meghívásának története:

„Így szólt hozzám az Úr:

»Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszülettél volna, fölszenteltelek, és prófétául rendelvelek a nemzetek javára.« Erre azt mondtam: »Jaj, Uram Isten! Nézd, nem tudok én beszélni, hiszen még ifjú vagyok.« De az Úr így válaszolt: »Ne mondd azt, hogy ifjú vagyok, hanem menj el azokhoz, akikhez küldelek, és mondd el nekik mind, amit parancsolok. Ne félj tőlük, mert veled vagyok, és megoltalmazlak – az Úr mondja ezt neked.« Akkor az Úr kinyújtotta kezét, megérintette ajkamat és így szólt hozzám: »Nézd, ajkadra adom szavaimat, ma nemzetek és országok fölé állítalak, hogy gyomlálj és rombolj, pusztíts és szétszórj, építs és ültess.« (Jer 1,4–10).

Bizony néhány évvel ezelőtt még én is hasonlóképp, mint Jeremiás próféta, kifogásokat, mentségeket kerestem, mikor az Úr meghívott szolgálatára. Fialat vagyok, nem tudok beszélni, nem vagyok rá képes... – és ezekhez hasonló kifogásokat kerestem. De az Isten szüntelen hallatta hívó szavát, barátaim által bátorított és biztatott engem. Kicsinységem, esendőségem és gyengeségem ellenére mégis bízott bennem.

2011-ben meghoztam a döntést, kimondtam a hívó szóra az igent. Hálát adok az Istennek, hogy képes voltam e rövid, mégis egy életet meghatározó választ megadni, melyet azóta is nap mint nap újra ki tudtam mondani. Olykor nem volt könnyű.

A jelmondat, melyet választottam emlékeztet arra, hogy ki küldött engem, kinek szolgáljak és hogy mi a küldetésem. Lukács evangéliumában található az idézet, mely így hangzik: „Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyék a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét” (Lk 4,18–19).

Végül a jövőbe tekintve kérem az Isten irgalmát, kegyelmét és a kedves testvérek imáit, hogy áldozópapként hűséges és kitartó szolgálja lehessen az Úrnak és azoknak, akikhez küldeni fog.

Takács András

„Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszülettél volna, fölszenteltelek.” (Jer 1,5)

Kaszás Csaba Richárdnak hívnak, 1993. február 18-án születtem Zalaegerszegen és ott is nevelkedtem. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban végeztem. 2011-ben az érettségi megszerzése után jelentkeztem főpásztoromnál, aki felvett a Győri Hittudományi Főiskolára és az idei tanév végén diakónussá szentel.

A papi hivatás először a gimnázium második évében fogalmazódott meg bennem, és folyamatosan, egyre jobban erősödött. Érettségi előtt sokat imádkoztam azért, hogy Isten mutassa meg, hogy mit szeretne velem kezdeni. Egyre gyakrabban éreztem, hogy pap szeretnék lenni, ennek ellenére nehezen mondtam ki az igent. Sokat segített, hogy 2008-ban volt a Papság Éve, és minden szentmise után imádkoztunk új papi és szerzetesi hivatásokért. A szentmise végén többször is odajöttek hozzám az imacsoportok tagjai, és azt mondták, hogy ők minden nap azért imádkoznak, hogy belőlem is pap legyen. Akkor még nem éreztem a súlyát ennek az imaháttérnek, de megköszöntem. Később döbbsentem rá, hogy milyen sokszor dönthettem volna rosszul, de az a sok imádság, amit kaptam, segített eddig eljutnom.

Szemináriumi éveim alatt sokszor elgondolkodtam azon, hogy miért is engem választott ki az Isten arra, hogy pap legyek. Ma már tudom, hogy az Úr kiskorom óta velem van, vigyáz rám és irányít engem. Életemben több olyan esemény is volt, ami ezt bizonyítja.

Diakónusként Jézus örömhírét akarom hirdetni az embereknek. Azt az örömhírt, hogy Jézus meghalt értünk, de fel is támadt, és így elhozta számukra az üdvösséget, ezáltal minden ember számára megnyílt a lehetőség az örök életre. Ez egy nagy feladat, de tudom, hogy az Úr velem lesz és segít nekem abban, hogy méltón tudjam szolgálni.

Kérem a kedves Olvasók imádságát, hogy Isten akarata szerinti pap lehessen és már diakónusként is az ő hűséges szolgálójának bizonyuljak. Továbbá szeretném kérni önöket, hogy buzgón imádkozzanak új papi hivatásokért, hogy legyenek ma is fiatalok, akik merik vállalni ezt a szép szolgálatot.

Kaszás Csaba

A pap- és diakónusszentelés június 18-án, szombaton 10 órakor lesz a Székesegyházban.

„...de a te szavadra kivetem a hálót!”

A címben szereplő mondat egy tapasztalt, hozzáértő, ugyanakkor az eredménytelenséget és kudarcot is megtapasztalt apostol szájából hangzik el bátorításul, minden emberhalászatra meghívást kapott személynek. Az idei évben Polgár Béla nyugalmazott esperesplébános pappá szentelésének 60. évfordulóját ünnepli, Budai Zoltán plébános és Lendvai Zoltán plébános pedig 25 papságban eltöltött esztendőért ad hálát. A lelkipásztorkodás szép eredményeire jó visszaemlékezni, de jó a sikertelenségeiket is úgy felfogni, hogyha emberi oldalról néha hiányos is volt a biztatás, a Mester szavára ők hárman újból és újból kivetették, és azóta is kivetik a hálót. Mindhármukról egy-egy hálaadásra ösztönző gondolatot teszünk közzé.

Polgár Béla atya kapcsán a hűség fogalma jut eszembe. Bevillan egyik tanárom kijelentése, aki az egyetemen – akkor kissé fájó érzést okozva – valamelyik előadásán a szentelendőknek valami hasonlót mondott: „Tisztelendő Urak, engem ne hívjanak meg újmiséjűkre! Ott rengetegen lesznek, és körülujjongják magukat... Éppen ezért én nem is fogok egyikőjükére se elmenni. Ha arany- vagy gyémántmiséjük lenne, az más, mert tudják, a hűséget nem az újmisében, hanem majd évtizedek múltán ünnepeljük!” Hat évtized után csendes, de annál őszintébb hálaadó szentmisének lesz helyszíne a Vasegerszegi Szent Miklós Otthon kápolnája, ahol az otthon lakójaként nap mint nap misézik Béla atya. Ott és akkor, azon az gyémántmisén hűséget fognak ünnepelni...

Az egyházmegyénk legészakibb, hatalmas kiterjedésű plébániáján, Kenyeriben szolgáló Budai Zoltán atya szájából gyakran hallok, hogy „én nem vagyok a szavak embere”. Ez persze egyáltalán nem így van... Az immár hagyományosnak tekinthető plébániai családi napokon az irodalmi és zenés összeállítások között nagyon is a szavak embere szóval meg az ő személyében, aki mellesleg a tettek embere is:

plébániájának egymás után megújuló templomai és szakrális épületei ennek látványos bizonyítékai.

Lendvai Zoltán atyáról pedig nem mint gördeszkával a világhálót bejárt papról írom az egyetlen hálaadó gondolatot, hanem egy kevésbé látványos, ugyanakkor annál meghatóbb emlékezet elevenítem fel. Jó néhány évvel ezelőtt papi összejövetelt tartottunk a felújított rédcisi plébániaépületben. Majd átmentünk a szomszéd szobába, Zoltán atya súlyos beteg édesanyjához, ahol a gondos, szeretetteljes ápolás légköre fogadott minket. Közösen elimádkoztuk a legősibb ránk maradt Mária-fohászt, az *Oltalmad alá futunk*-ot. Akkor láthattam egy papot, aki a szüleirol példamutatóan gondoskodik. Én ezért lájkolnám (a tetszés kifejezése a világhálón) őt...

Szűz Mária, papok édesanyja, jubiláns paptestvéreinkkel együtt oltalmad alá futunk szakadozó, lyukakkal teli, mégis újra és újra szolgálatba állított hálónkkal!

Fekete Szabolcs Benedek

Várjuk az imádkozókat!

ABrenner János Imaszövetségbe továbbra is lehet jelentkezni a plébániákon. Az imaszövetség tagjai vállalják, hogy naponta elimádkoznak egy felajánló imádságot és egy tized rózsafüzért tetszőleges titokkal a papi és szerzetesi hivatásokért. Az imaszövetség tagjainak minden évben közös szentmisét tartunk, de az ezen való részvétel nem feltétele a tagságnak.

Lapzártánkkor már több mint kilencszázán imádkozunk szerete az egyházmegyében minden nap papi és szerzetesi hivatásokért.

Csatlakozzon Ön is!

Mit jelent nekem a pap?

Egy egyházközség tagjainak válaszai

„A pap Jézus szeretetének fenntartása. Sok rossz ember él a világban, de a papok megpróbálják Jézus szeretetét adni nekünk.” *Peti (6 éves)*

„Feltettük ezt a kérdést a családon belül – a legkisebb beszélő gyermekünkötől a legnagyobb, 18. életévét betöltöttig. Mindenki volt valamilyen gondolata, mindenki mást fogalmazott meg, mindegyikünknek más a fontos.

Mit jelent nekem a pap? Aki:

- szentmisét mutat be
- a szentségeket szolgáltatja ki nekünk
- a legközelebbi emberem a Jóistenhez
- az igazi főministráns, aki mindig mindent tud
- az Atyával gondolkodó, de köztünk élő ember
- aki a nagy zűrzavarokban is a lelkünkkel foglalkozik
- az élet mindennapjait a Jóistennel tölti
- akinek a világon a legfontosabb, hogy minket a mennyországba juttasson
- titoktartó
- olyan áldozatot vállal a Jóistenért, amit egy egész életen át hordoz
- akihez mindig fordulhatok, bármilyen problémám van
- számíthatok rá bármilyen helyzetben
- hitelesen közvetíti a krisztusi életet
- szeretek velük együtt lenni
- erősítenek minket a mai liberálisan gondolkodó világban.

Olyan szerencsés helyzetben vagyunk, hogy ismerünk ilyen papokat, hiszen a gyerekeink is az általuk megtapasztaltak alapján gyűjtötték össze a rájuk jellemző tulajdonságokat.” *(Egy nagycsalád)*

„A pap tiszteletreméltó személy. Ő Isten küldötte, aki Isten szavaival szól. Jó pásztor, aki Istenhez vezet minket.” *Matyi (13 éves)*

„A pap az életünk része. Ott van életünk fontos, talán legfontosabb eseményein, például házasságkötéskor, keresztemelésen, a betegágyunk mellett és a temetésen. Részt vesz a mindennapjainkban, hogy irányt mutasson, hogy Isten szeretetére, önmagunk és embertársaink szeretetére tanítson bennünket. A szentgyónásban, a szentmisében és a szentál-

dozásban az ő közvetítésével tisztulunk meg bűneinktől és találkozhatunk Istenünkkel, hogy elrontott életünket tiszta lappal tudjuk folytatni. A mi papunk szentbeszéde magával ragad, elgondolkodtat, sokszor a lexikális tudása vívja ki elismerésemet. Szeretem azt, ahogy mindenkivel megtalálja a közös hangot, ahogy figyel a másik emberre. Szeretem az őszinte érdeklődését, nyitottságát, ugyanakkor azt a fajta »szent« zárkózottságot is, amiből látszik, hogy ő mégiscsak pap. Szeretem azt is, ahogy lelkesíteni, motiválni, vigasztalni tud, ahogy erőt, megnyugvást adnak szavai. Szeretem a vidámságát, a humorát. Szeretem benne azt, hogy ember, aki családban élt, és most Istennek és a közösségnek él, szeretem komolyságát, és arcán az áhítatot, például amikor magasba emeli a Szentostyát. Ki tudja hány léleknek az utolsó esélye az üdvösségre! Jó érzés tudni, hogy igenis vannak ilyen papok, hála legyen értük!” *Mónika (40 éves)*

„Számomra olyan, mint egy jó pszichológus, aki beszélgetés közben nemcsak a pszichémre, de a lelkemre is odafigyel. Megerősít a hitemben, mikor kételkedni kezdek a megpróbáltatások sokasága miatt. Gyónás közben segítőkészségeivel könnyebben vallom be elkövetett bűnemet, és tanácsaival odafigyelek arra, hogy többet ne kövessék el ugyanazokat a bűnöket. Úgy érzem, hogy a pap egy jó barát, akihez bármikor fordulhatok, és egyben lelki vezetőm is, aki a helyes irány felé terelget.” *Norbert (43 éves)*

RÖVID HÍREK

Ferenc pápa május 2-án fogadta az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának Erdő Péter vezette küldöttségét. Európa legaktuálisabb kérdéseiről folytattak megbeszélést: a szekularizációról és a keresztények egységéről éppúgy, mint a migrációról, a gazdasági problémákról és a békéről.

Budapestre érkezett Neofit bolgár pátriárka a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyház százéves jubileuma alkalmából. A pátriárkát május 10-én délután a budapesti Szent István-bazilikában fogadta Erdő Péter bíboros.

Ferenc pápa május 12-én délelőtt a női szerzetesrendek legfőbb elöljáróinak nemzetközi unióját fogadta a VI. Pál teremben. Az unió plenáris ülésének résztvevői egy közös tanfolyamon vesznek részt és szervezetük alapításának ötvenedik évfordulóját ünneplik Rómában.

2016. május 13-án ösztönsége, Ferenc pápa dr. Pintér Gábor pápai prelátust, az ausztriai Apostoli Nunciatura első tanácsosát, a Váci Egyházmegye papját apostoli nunciussá nevezte ki Fehéroroszországba és egyúttal érseki rangra emelve őt a velebusdo-i címzetes érseki címet adományozta neki.

Áder János köztársasági elnök jelenlétében avatták fel május 15-én, pünkösdvásárnap Csíkszereda főterén Márton Áron egykori gyulafehérvári római katolikus püspök szobrát. Ünnepi beszédében az államfő kijelentette, Márton Áronnak a szobor által megörökített útrabocsátó gesztusa üzen minden magyarnak. Azt üzeni: „Menj, teremj sokszoros gyümölcsöt! Légy bátor félelem nélkül élni! Ne add a szíved gyűlöletre! Őrizd a magad méltóságát, és tiszteld a másét! Légy hű a hazádhoz és a neked rendelt hivatáshoz!”

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KOVÁCS JÓZSEF

A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

„Nem hagylak árván titeket” (Jn 14,18)

Jézus küldetésének – mely a Szentlélek ajándékában csúcsozott ki – ez volt a lényegi célja: helyreállítani kapcsolatunkat az Atyával, amelyet a bűn tönkretett; megszabadítani minket az árvaság állapotából és visszahelyezni a gyermekség állapotába.

Pál apostol, amikor a római keresztényeknek ír, ezt mondja: „Aki- ket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét kapták ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa kiáltjuk: Abba, Atya!” (Róm 8,14–15). Ez tehát a helyreállított kapcsolat: Isten atyasága újra működni kezd bennünk Krisztus megváltó művének és a Szentlélek ajándékának köszönhetően.

A Szentlélek az Atyától ered és az Atyához vezet minket. A megváltás egész műve az újjászülés műve, melyben Isten atyasága, a Fiú és a Lélek adománya révén, megszabadít minket az árvaságtól, amelybe estünk. Napjainkban is felismerhetők árvaságunk eme állapotának különböző jelei: az a belső magány, amelyet még akkor is érzünk, amikor tömeg vesz körül, és amely némely esetben egzisztenciális szomorúsággá válhat; az az Istentől való vélt függetlenség, amelyet egyfajta nosztalgia kísér az ő közelsége után; az az elterjedt spirituális analfabetizmus, amely miatt képtelenek vagyunk imádkozni; az, hogy nehezen tudjuk igaznak és valóságosnak érezni az örök életet, mint annak a közösségnek a teljességét, mely itt kezdődik el, de a halálon túl lesz teljessé; az, hogy nehezünkre esik a másikat testvérenek elfogadni, mint ugyanannak az Atyának gyermekét; és további ezekhez hasonló jelek.

Ferenc pápa

Titkos házasságkötés

A titkos házasságkötés is a rendes esketési forma szerint történik, a sajátossága abban áll, hogy a tényleges közismertség kizárásával történik, azaz a felek, az eskető és a tanúk vesznek csak részt a házasságkötéskor. Ez azt jelenti, hogy a házasság közismert lesz, de csak jogilag, mivel hiteles okirat bizonyítja a házasság megkötöttségét. A házasságkötésnek ez a formája igen különlegesnek számít, és a törvényhozó is csak megfelelő lelkipásztori szükséglet esetén engedeli meg.

A hatályos egyházi törvénykönyv 1130. kánonja szerint: „Súlyos és sürgető okból a helyi ordinárius engedélyezheti, hogy a házasságot titokban kössék meg.” Ez azt jelenti, hogy nem elég a súlyos ok, hanem szükséges, hogy sürgős is legyen egyidejűleg, mert ez a megengedtséghez szükséges. Ilyen sürgős és súlyos ok lehet például, ha a felek évek óta együtt élnek és környezetük úgy tudja róluk, hogy törvényes házasok. Ezt a helyzetet rendezni kell, de a nyilvános házasságkötés botrányt okozna, ezért indokolt a titkos házasságkötés.

Fontos továbbá, hogy ebben az esetben is meglegyen a házasságkötés előtti szükséges jegyes vizsgálat, amit szintén titokban kell lefolytatni. Miután mindent előkészítettek a házasságkötéshez, a helyi ordinárius engedélyezheti az esketést, amit a feleknek, az esketőnek, a tanúknak és a helyi ordináriusnak is titokban kell tartania. A titok megtartására az ordinárius felelhet az érintetteket, ha úgy látja jónak. Amennyiben azonban valami súlyos botrány vagy a házasság szent voltával kapcsolatos súlyos jogsértés fenyegetne, akkor a helyi ordinárius mentesül a titoktartás alól. Ezt azonban a felekkel közölni kell a házasságkötés előtt.

Az eset titkosságára való tekintettel a házasságkötést nem szabad bejegyezni a plébániai anyakönyvbe, hanem csak az egyházmegye titkos anyakönyvébe.

Összességében elmondható, hogy a titkos házasságkötés nem egy átmenet a rendes és a rendkívüli házasságkötési forma között, hanem a házasságkötésnek egy rendes, de sajátos formája, mert hiányzik a tényleges közismertség, ugyanakkor megvan a jogi közismertség és valami súlyos és sürgető ok van a háttérben.

Déri Péter

A SZENTSÉGEK LITURGIÁJA

A két szín alatti áldozás

A két szín alatti áldozásnak két bevett formája van: a kehelyből való ivás, illetve a Szentostyának a szent Vérbe való bemártása. (Elméletileg létezik egy harmadik mód is: a szívócső, illetve a kanál használata, de ez a gyakorlatban nem jellemző.) A megyéspüspök saját egyházmegyéje számára a két szín alatti áldozással kapcsolatban szabályokat írhat elő, ennek szellemében a Szombathelyi Egyházmegyében a bemártással történő áldoztatást engedélyezte a főpásztor. Ismertetjük azonban a kehelyből való ivás módját is, mert lehetséges, hogy más egyházmegyében ez a forma is megengedett.

Amikor az áldoztatás két szín alatt történik, a kelyhet rendszerint a diakónus tartja, vagy ha nincs diakónus, akkor a pap vagy az a hívő, akit ezzel megbíznak.

Ha a szent Vér vétele a kehelyből való ivással történik, az áldozó, miután magához vette Krisztus testét, odalép a kelyhet tartó elé, és megáll előtte. Az áldoztató mondja: „Krisztus Vére”, az áldozó feleli: „Ámen”. Az áldoztató odanyújtja neki a kelyhet, amelyet az áldozó saját kezével a szájához emel, egy keveset iszik belőle, majd visszaadja az áldoztátónak, és a helyére megy, a kehely peremét pedig az áldoztató megtöri.

Ha a szent Vér vétele bemártással történik, az áldozó odalép a paphoz, aki kezébe veszi a Szentostyát, egy kissé belemártja a szent Vérbe, majd a Szentostyát fölemelve mondja: „Krisztus Teste és Vére”. Az áldozó feleli: „Ámen”, majd miután a szentséget az áldoztató a nyelvére helyezte, visszamegy a helyére. Nem lehetséges azonban, hogy az áldozó maga mártsa bele a Szentostyát a kehelybe, sem hogy a bemártott ostyát a kezébe vegye.

A két szín alatti áldozás mindig csak lehetőség, ezért azok a hívek, akik csak a kenyér színe alatt akarnak áldozni, ezt jelezhetik az áldozáskor.

Ipacs Bence

Irodalmi est Szombathelyen

▲ A Szombathelyi Egyházmegyei Könyvtár teremkönyvtárában rendezték meg a Genius Savariensis Szabadegyetem újabb irodalmi előadóestjét május 5-én. A rendezvényen Ortutay Tamás szobrász mesélt életéről, munkásságáról.

▼ Ismét Vasvár adott otthont az elsőáldozók zarándoklatának május 12-én, amelyet második alkalommal rendeztek meg a Szombathelyi Egyházmegyében. Színes és tartalmas, programokban gazdag napon vehettek részt a gyermekek.

Elsőáldozók zarándoklata

Karriertréning a kollégiumban

▲ Karriertréning és felkészítő napok elnevezésű tréninget tartott hallgatóinak a II. János Pál Katolikus Szakkollégium május 6-7-én. A résztvevők hasznos segítséget kaphattak a munka világában való elhelyezkedésre.

▼ A celldömölki Szent Benedek Katolikus Általános Iskolában rendezték az egyházmegyei labdarúgókupát május 10-én. Legjobbnak a szombathelyi Brenner iskola és a zalaegerszegi Mindszenty iskola csapata bizonyult.

Egyházmegyei labdarúgókupa

Szent Márton Légió Zalaegerszegen

Az első jótékonyági akcióját tartotta a zalaegerszegi Szent Márton Légió május 7-én. Ennek keretében a helyi gyermekotthon kertjében ültettek növényeket, kerítést festettek, közben pedig nagyokat beszélgettek.

Szent Márton mozdony

Forgalomba állt a Szent Márton Jubileumi Év tiszteletére különleges fóliával borított mozdony. A gép többek között Budapest és Szombathely között közlekedik. A grafikát Gerencsér Tamás tervezte.

Tours-i zarándokok Savariában

A Tours-i Egyházmegye zarándokai érkeztek május 11-én Szombathelyre. A zarándokok szentmisén vettek részt a Szent Márton-templomban, megtekintették a Szent Márton Látogatóközpontot és a Székesegyházat.

PROGRAMAJÁNLÓ

június 17. (péntek) 20 óra Szentségimádás a pap- és diakónusszentelés előestéjén (Szombathely, Székesegyház) • **június 18. (szombat) 10 óra** Pap- és diakónusszentelés (Szombathely, Székesegyház); **16 óra** Bértálás (Gencsapáti, Szent Jakab apostol templom) • **június 19. (vasárnap) 10 óra** Bértálás (Vasvár, Szent Kereszt felmagasztalása templom); **15 óra** Bértálás (Bagod, Szent István király templom) • **június 20–23. (hétfő–csütörtök)** Papi lelkigyakorlat (Kőszeg, Verbita rendház) • **június 20–25. (hétfő–szombat)** Gyalogos zarándoklat Szombathelyről Pannonhalmára • **június 25. (szombat) 10 óra** Jubiláns házások találkozója (Szombathely, Székesegyház) • **június 26. (vasárnap) 10 óra** Bértálás (Felsőszölnök, Keresztelő Szent János-templom); **15 óra** Bértálás (Zalalövő, Szent László király templom); **20 óra** A Szombathelyi Napsugár Kórus és a Burgenlandi Magyar Kultúregyesület Énekkörének koncertje (Szombathely, Szent Márton-templom) • **június 29. (szerda) 18 óra** Újmisések szentmiséje (Szentgotthárd-Zsida, Jó Pásztor kápolna) • **július 9–10. (szombat-vasárnap)** Szent Márton Találkozó (Szombathely, Emlékmű-domb)

Celldömölkre zarándokoltunk

Az év egyik legjobban várt egyházmegyei eseményére került sor április 30-án Celldömölkön: a kiscelli Szűzanya kegyhelyén tartották meg a Szombathelyi Egyházmegye zarándoknapját, ahol több mint 2000 ember ünnepelt együtt és imádkozott égi pártfogónk közbenjárásáért.

Tizedik alkalommal került sor az egyházmegyei zarándoklatra, amelyet dr. Veres András megyéspüspök szombathelyi püspöki kinevezését követően kezdeményezett. Első alkalommal Mariazellbe vezetett utunk. Akkor mintegy 3000 hívő vett részt az eseményen az egyházmegyéből. A létszám is jelezte: igényünk van a közös találkozásra, az együtt imádkozásra. Így született döntés a folytatásról, és arról, hogy magyar kegyhelyeket keressünk fel: egyik évben a vasi és zalai kegyhelyek egyikét, a következőben pedig egy egyházmegyeen kívülit.

A celldömölki kegytemplom előtti téren szabadtéri szentmisét utoljára Mindszenty József bíboros mutatott be, 1947-ben. Közel 70 év után folytatódott ez a hagyomány. Szentbeszédében Veres András Isten irgalmasságára irányította rá a hívek figyelmét: „Hálát kell adnunk a Mennyei Atyának az irántunk tanúsított jóságáért, hogy megbocsátja bűneinket. Ugyanakkor fontos feladatunk elmondani másoknak: Isten irgalmában ők is újrakezdehetik az életüket. Nagyon sokan, akik elmerültek a bűnben, nem is látják a kiutat. Azért nem, mert nem ismerik Isten irgalmasságát” – mondta a főpásztor.

A nap során természetesen Szent Márton püspökről is szó esett: Horváth József pápai prelátus tartott előadást a Kemenesaljai Művelődési Központ színháztermében. Ezzel egy időben a templom előtti téren az Oltáriszentség előtt imádkoztak a hívek. Hazaindulás előtt még az isteni irgalmasságról szóló tanítást hallgathatták meg a zarándokok, majd a lorettói litánia zárta a napot. Elbocsátó szavaiban a megyéspüspök azt kérte, hogy a végsőkig higgyünk abban, hogy imáink meghallgatásra találnak. Ez a Szűzanya tapasztalata és útmutatása számunkra.

A zarándoklat végén került kihirdetésre, hogy a következő esztendőben mely település Mária kegyhelyét keressük majd fel az egyházmegye közös találkozóján: 2017. május 1-jén Bodajkra szervezzük a 11. egyházmegyei zarándoklatot.

Molnár Péter

Közeledik a Szent Márton Találkozó

A Szent Márton Jubileumi Év csúcspontja lesz a szombathelyi Emlékmű-dombnál július 9-én és 10-én megrendezésre kerülő Szent Márton Találkozó. A két nap programja a következőképpen alakul.

Július 9. szombat

Emlékmű-domb, nagyszínpad

- 9 órától Lelki ráhangolódás
- 10:30 Ünnepi szentmise
- 14:15 A Szalézi Bans programja
- 14:30 A Szent Márton-émlékérme bemutatása
- 15:00 Bójte Csaba OFM előadása az irgalmasságról
- 16:00 Dr. Zacher Gábor előadása a szülői szerepről, kommunikációról és a szerhasználat veszélyeiről
- 18:30 A Szalézi Bans programja
- 19:30 St. Martin és a homokszóró – különleges koncert
- 21:00 Táncház a Szökös Néptáncgyűttessel

Az emlékmű melletti sátrakban

- 15 órától gyermekprogramok (kézműves foglalkozás, ismerkedés Szent Márton püspök életével, óriás Szent Márton-kifestő, társasjátékok, fa logikai játékok, arc-festés, gólyalábazás)
- 16:00 Picuri Muri gyerekkoncert
- 17:30 Szökös gyermektáncház

Martineum Felnőttképző Akadémia udvara

- 16:00 „Élő könyvtár”
- 18:00 Esti dicséret a domonkos nővérekkel
- 20:30 Kertmozi: A jó pásztor – Tours-i Szent Márton élete
- 22:00 Éjszakai virrasztás

Martineum Felnőttképző Akadémia nagyterme

- 15 órától Imaösvény
- 16:30 Horváth József pápai preláthus előadása Szent Márton püspökről

Július 10. vasárnap

Székesegyház

- 10:00 Gitáros szentmise

Emlékmű-domb, nagyszínpad

- 13:00 Dicsőítő koncert – Csiszér László és zenekara
- 14:00 Eperjes Károly színművész előadása
- 15:00 Eucharist Zenekar koncertje
- 19:00 Ákos koncert
- 21:00 A futball EB döntőjének közvetítése óriáskivetítőn

Az emlékmű melletti sátrakban

- 13 órától gyermekprogramok (kézműves foglalkozás, ismerkedés Szent Márton püspök életével, óriás Szent Márton-kifestő, társasjátékok, fa logikai játékok, arc-festés, gólyalábazás)
- 14:00 Szó és Kép Színpad: A székely asszony meg az ördög
- 15:00 Robotika bemutató
- 16:00 A Cenacolo Közösség bemutatkozása
- 17:30 Gitáros Szent Márton vesperás Szalóky Albert OSB vezetésével

Martineum Felnőttképző Akadémia udvara

- 14 órától Szerzetesi kávézó

Martineum Felnőttképző Akadémia nagyterme

- 14 órától Imaösvény
- 15:00 Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén – Lévai Tímea és Poppé Ádám verses-zenés összeállítása
- 16:30 Két keréken Toursig – Beszélgetés Szabó Eugénnel

Mindkét napon a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászból ebédre hívja a rászoruló szegényeket. A Karitászból külön sátorban mutatja be szolgálatát.

A Martinus Kiadó az Emlékmű-domb közelében vallásos témájú könyvekkel, valamint kegytárgyakkal várja az érdeklődőket. A részvétel valamennyi rendezvényen ingyenes.

Lapzártánk után érkezett:

A Szentatyá, Ferenc pápa Dominik Duka OP bíborost, prágai érseket nevezte ki különleges küldöttévé a Szent Márton születésének 1700. évfordulója alkalmából július 9-én Szombathelyen tartandó ünnepi szentmisére – közölte május 21-én a Szentszék.

Gondolatok papjainkért

Ismert, hogy XVI. Benedek pápa 2009-ben a papságnak szentelt egy évet, ám úgy gondoljuk, nemcsak akkor volt időszerű papjainkért imádkozni, hanem mindig is fontos, hogy imádkozzunk értük a Szűzanyához. A papság szerepe és küldetése ma talán még fontosabb és jelentőségtejtesebb, mint például 100 évvel ezelőtt, hiszen társadalmunk problémái egyre nagyobb feladatot rónak papjainkra. Lelkipásztori szolgálatuk, a szegények és a szenvedők iránt érzett szeretetük, a fiatal, ifjú lelkek nevelése nélkül szegényebbek lennénk valamennyien. Ők azok, akik a híveket elkísérik születésükön, családalapításukon át a sírig, ápolják a papság és a katolikus közösség tagjai közti kapcsolatot a mindennapjainkban, hogy e kapcsolatban erősödhesen a közösség egysége és barátsága. Ferenc pápa szerint „feladatuk, hogy a család mellett álljanak, hogy így a gyermekek keresztény nevelést kaphassanak.”

Szent II. János Pál pápa a Pastores dabo vobis apostoli buzdításának

záró imájából származik a következő részlet, melyben Máriát, Jézus Anyját kérte papságunk növekedése és szolgálatuk figyelemmel kísérése érdekében: „Apostolok Királynője! Jézus Krisztus Anyja, ki Fiad mellett álltál élte kezdetén és küldetésében, kerested őt, a Mestert, a sokaságban mellette álltál, amikor fölmagasztalták a földről, s odaadta magát egyetlen és örök áldozatul; aki fiadként kaptad meg Jánost, fogadd el az öröktől fogva meghívottakat, oltalmazd növekedésüket, kísérd életükben és szolgálatukban a te fiaidat, Papok Édesanyja! Ámen.”

A sok imádság közül idézzük még fel a Szombathelyi Egyházmegye-nek a Papság Évére született imádságának egy részletét: „Úr Jézus... Kérünk, tarts meg mindnyájunkat az irántad való szeretetben és hűségben. Áldd meg szolgáló papjainkat, és támassz új hivatásokat. Add, hogy mindig legyenek, akik neked ajándékozzák életüket, közvetítik számunkra tanításodat, bemutatják a szentmisét, és a szentségek kiszolgáltatásában mellettünk állnak életünk folyamán.”

Mindezek után álljon itt Finta Sándor, Szombathely papjaiért a Szűzanyához írt verse:

Imádság jó papokért a Szűzanyához

Jó papokat adj minékünk
Szent Fiadtól, Szűzanyánk!
Balsorsunkban útjelzőink
Legyenek, ha botlanánk!
Ők a földi küzdelemben
Pásztorok a nyáj között,
Bölcs tanácsuk menti lelkünk,
Ha kísértés üldözött.

Öregbítsd a hitet bennünk,
Boldogasszony Mária!
Legyen könnyű mindnyájunknak
Velünk Hozzád szállnia!
A keresztnek szent igéje
Minket is Neked adott,
Hullasd ránk jó papok által
Lélekedző harmatod!

Hordjuk Krisztus szent keresztjét
Csüggedetlen éveken,
S jó papok szent magvetését
Lássuk minden gyermekén!
Hadd vigyék szülők szívét is
Hadd ragyogjon majd a hit!

Fölemeljük szívünk Hozzád,
Jó Anyánk, Szűz Mária!
Védd lelkünket papjainkkal
Sziklaként megállnia!
Rontsd a porba mind a sátán
Törtetését ellenünk,
S győzedelmünk háladásán
Boldogasszony, légy velünk!

Gazdagítsd meg országunkat,
Védőpajzsunk, Mária!
Hadd tekintsen Szent Fiad is
Hitünk szép rózsáira!
S áldja meg kertészeinket,
Igehintő papjaink,
Hadd legyenek velük együtt
Benned bízó napjaink!

Császár Ernő

A zsédenyi Szent Márton-templom

Zsédeny község Vas megyében, a 84-es számú főközlekedési út mentén, Sárvártól körülbelül 10 kilométerre Sopron irányában sík, sovány, homokos területen fekszik. Régi település, amit a község határában feltárt vaskori sírhalom is bizonyít. Lakóinak száma 190 fő.

A falu nevét 1283-ban, Szent Mártonról nevezett templomát 1328-ban említik először írásos források. A hitújítás korában a templom protestáns kézbe került. A katolikus hívők 1660-ban ismét magukénak mondhatták a templomot.

Kazó István 1696-ban végzett egyházlátogatása alkalmával leírta a Szent Márton-templomot, amelyet egykor a katolikus hívők emeltek a szent életű tours-i püspök tiszteletére. A templom a falu végén állt. Körülötte temető volt, amelyet vesszőből font kerítéssel vettek körül. Hiányos tetőzete miatt a becsorgó eső megrongálta mennyezetét. Színes festése lepergett, deszkaburkolata tönkrement. A boltíves szentélyben kőből faragott oltár állt, kőből készítették a szószéket is. A kórus és a torony fából volt.

Az egyhajós templomot többször javították, hiányosságait pótolták. Oltárképe Szent Mártont, mint püspököt ábrázolja. A kép háttérében a köpenyét megosztó Márton alakja látható, a kép másik oldalán Márton mellett egy lúd látható.

Zsédeny jelenleg a rábapatyi plébánia filiája a Sárvári Esperesi Kerületben. A település plébánosa Császár Gyula atya.

Mindig hűségesen

Beszélgetés Császár Gyula plébános atyával

Császár Gyula atyát kérdeztem Rábapatyról és Mindszenty József bíboros úr itteni éveiről. Mesélt Zsédényről, szemináriumi éveiről, tanulmányairól, az életéről, a motorozásról, a szőlőművelésről és a lelkipásztori munkáról.

Amikor a rábapatyi plébániáról beszélünk, feltétlenül meg kell említenünk Mindszenty József bíboros úr nevét, mivel rövid ideig káplán volt itt, az akkor még felsőpatyi plébánián. Van-e vele kapcsolatban valamilyen emlék, történet, amelyet a hívek megőriztek?

Amikor idekerültem plébánosnak, még voltak idősebb hívek, akik gyermekkorukból emlékeztek rá. Mindszenty József itt lakott a mai plébániaépület első szobájában. Sajnos relikviák nem maradtak, viszont az Emlékirataiban megemlékezik a patyi hívekről: „Szívesen dolgoztam a vallásos és jó nép körében, és a lelkiek mellett az anyagi és társadalmi érdekeiket is igyekeztem védelmezni. Felsőpatyi káplán koromban jelent meg Budapesten az *Édesanya* című könyvem, 1916-ban, és egy év alatt két kiadás is elfogyott.” Mindszenty bíboros úr itteni működésével kapcsolatban Jákfán már van emléktábla. Most tervbe vettük, hogy Rábapatyon is a plébánián márványtáblát készítünk Mindszenty bíboros úr emlékére.

Mindszenty bíboros úr mellett beszélni kell Mészáros Tiborról, aki itt született Felsőpatyon. Később a Veszprémi Egyházmegye papja lett, és a püspökségen dolgozott. Itt ismerte meg Mindszenty Józsefet, aki rövid ideig veszprémi püspök volt. Mészáros Tibor 1944-ben Sopronkőhidán raboskodott Mindszentyvel egy cellában, majd Budapesten tartották fogva. Koncepció perben 25 év szibériai kényszermunkára ítélték. 1948 júniusától 1955-ig volt valamelyik Gu-

lágón. Hét szörnyű év után hazaengedték, és Felsőpatyon érte az 1956-os forradalom. Ekkor Ausztriába emigrált, és Bécsben lett lelkész.

Az amerikai nagykövetségről 1971-ben eltávozó Mindszenty bíboros a titkáraként Bécsben maga mellé vette. Mészáros Tibor

később megjelentette „*A száműzött Bíboros szolgálatában: Mindszenty József titkárának napi jegyzetei (1972–1975)*” című könyvét. Mészáros Tibor 1988-ban két harangot adományozott szülőfaluja templomának.

A plébánia egyik falujának, Zsédénynek Szent Márton a védőszentje. Milyen tisztelet vette és veszi itt körül egyházmegyénk védőszentjét?

Zsédény hosszú évszázadokon át Répceszentgyörgyhöz tartozott, később Hegyfaluhoz került. Zsédény messze van Répceszentgyörgytől, így a vallásgyakorlatban, a lelkipásztori ellátásban kissé háttérbe szorult. Húsz éve tartozik Rábapatyhoz. A plébánia legkisebb faluja, a katolikus gyermekek száma 8–10 körül van. Idén Szent Márton ünnepéhez kapcsolódóan mindenképpen szeretnénk méltón, nagyobb külsőségek közepette ünnepelni.

A templom felújítására pályázat útján támogatást kaptunk a Szent Márton évben. Remény van tehát arra, hogy megújul Zsédény temploma is.

Plébános úr a Hitoktatási Bizottság tagja. Mit tapasztalt a hitoktatás területén az elmúlt időszakban?

A gyermeklétszám tekintetében csökkenés tapasztalható, amint az iskola tanulólétszáma is csökkent. A vallásgyakorlattal kapcsolatban a problémák a családra vezethetők vissza. Úgy gondolom, ez nem helyi jelenség, általánosnak nevezhető. Sajnos sok gyermeknek nincs biztos családi háttere sem a hit-, sem pedig a magánélet szempontjából. Természetesen nem lehet őket magukra hagyni, viszont vannak olyan családok is, akik valóban megtesznek mindent gyermekük hitbéli neveléséért.

A mai hitoktatás nehézségét az új rendszerben is látom. A hit- és erkölcsstan bevezetésével a heti egy hittanóra felé haladunk. Az elsőáldozásra történő felkészülés persze a templomban van, mintegy húsz alkalommal találkozom velük, de nagyon hiányzik a második óra. Töreksem arra, hogy a gyermekek minden faluban kellően felkészüljenek a szentségek vételére.

Sok éven át hitoktatott. Kitől tanulta a hitoktatás „mesterségét”?

Sokfelé voltam káplán, és olyan előjáróim voltak, akiket nevezhetek példaképnek, tudtam tőlük tanulni. A szeminárium után is igyekeztem képezni magam, és természetesen a saját tapasztalatot sem lehet elhanyagolni. Hiszen, ha az ember valamit elhibázott, akkor igyekezett azt később kijavítani, illetve elkerülni.

A győri szemináriumban tanult. Említette, hogy 1965-ben a dunántúli egyházmegyéből 33-an kezdték az első évet. Ettől az évtől azonban a kispapoknak is kötelező lett a sorkatonaság.

Október-november körül volt a sorozás. Szétesett az eredeti évfolyam, 15-en folytattuk az első félévet. Akiket besoroztak, mint elmondták, nagyon kemény körülmények között éltek. Nyilván az volt a cél, hogy megfélemlítsék őket és abbahagyják a szemináriumi tanulmányokat. Fizikai, pszichológiai nyomás alatt voltak, de mint tudjuk, ez a helyzet inkább erősítette őket, és összetartottak a különböző vallású teológus hallgatók. Az eredeti évfolyamtársaim két évvel később szentelődtek.

Pappá szentelése után több helyen is szolgált egyházmegyénkben. Hogyan emlékszik vissza ezekre a helyekre?

Szép emlékeim vannak, akármelyik helyre gondolok vissza. 1970-ben szenteltek. Első kápláni helyem Szepetnek volt, ott voltam három évig. Onnan Novára kerültem egy évre, majd rövid ideig a szombathelyi főplébánián szolgáltam. Innen Sárvárra kerültem káplánnak három és fél évre, majd 1979-ben érkeztem Zalaegerszegről Rábapatyra. Elődöm Hádám Imre atya volt, aki meggyengült egészsége miatt nyugdíjazását kérte.

Nem olyan régen új településeket csatoltak a plébániájához. Hogyan lehet megoldani az ünnepek méltó megtartását minden településen?

Nem könnyű feladat, hiszen ahol most egyedül látom el a lelkipásztori feladatokat, valamikor négy plébános tette ezt, tehát eleve nem lehet úgy ellátni a lelkipásztori teendőket, mint akkor.

Sajnos valamilyen módon minden község meg lett „rövidítve”. A külső községek talán még inkább így érzik. A rábapatyi hívekkel beszéltem meg először az új helyzetet, és elfogadták, hogy vasárnap most csak egy szentmise van. Azt mondták: „Plébános úr, legyen ereje a megnövekedett feladatok ellátásához.”

A nagyheti szertartásoknál szoktam kérni, hogy jöjjenek a filiákból is a plébániatemplomba, ha tehetik. A nagy ünnepeken mindenhol van szentmise. A jelenlegi beosztásnál nem tudok jobbat készíteni.

Mészélne néhány különleges hobbijáról? Hogyan került az életébe például a motor?

Hogyan? Hát abban az időben, amikor kezdtem, sok pap motorral járt egyik helyről a másikra. Ha nem volt motor, akkor maradt a bicikli. Én egy Csepellel kezdtem. Az időjárási viszonyok nagyon megtépáztak minket: ha esett, ha fújt, fel a motorra, és menni kellett. Valahogyan elment a kedvem a motorozástól. Később egyházi segítséggel sikerült egy Trabantot vennem. Mint más papoknak, nekem is ez volt az első autóm.

Aztán mégiscsak vonzott a motor, a motorozás, de most már nem kötelezően. Ezt a motoros létezést nem lehet megmagyarázni. Időnként részt veszek motoros találkozókra is. Ez Szelestén például áldással kezdődik. Néha a többi motoros furcsán néz, hogy a pap is itt van közöttünk?!

A szőlőhegy, a szőlőművelés szeretete?

Magam végzem a munkát. Magam készítem a bort, amit később a szentmiséken a ministráns az oltárhoz hoz. Úgy gondolom, muszáj, hogy valami fizikai munka is legyen a napjaimban, mert az egészséghez ez hozzátartozik. Nekem ez a fizikai munka.

Ma fontos bevonni a híveket a lelkipásztori munkába, lényeges a segítségük sokféle területen. Plébános úr számíthat-e a hívei segítségére?

A plébánia területén összevont egyházközség van. Mondhatom, hogy bármilyen probléma akad, mindenben számíthatok rájuk. Itt, Rábapatyon a templomot kívül-belül felújítottuk, illetve készülünk a zsedényi templom felújítására is.

A kezdeti időből van egy kedves történetem. Amikor a plébániát újítottuk fel, jöttek a faluból a kőműves munkákban segíteni. Az idős János bácsi odajött hozzám, és azt mondta: „Plébános úr, ne szégyenítsen meg minket, nem szoktuk meg, hogy a pap is így dolgozzon.” Azt mondtam neki: „Kedves János bácsi, én szégyellném magam, ha csak sétálgatnék maguk mellett, miközben dolgoznak. Az én kényelmemet is szolgálja majd a felújított épület.”

Kérem, beszéljen egy kicsit a szülői házról és arról, hogyan fordult a figyelme a papi hivatás felé.

Édesapám és az ő egész családja evangélikus vallású volt. Amikor ide kerültem, az evangélikus hívek meg is jegyezték, hogy az új plébános édesapja evangélikus ember. Egy húgom van. Életemnek szép időszaka volt az, amikor a szüleim itt laktak velem. Édesanyám 83 éves koráig a gondomat viselte.

Győrvári származású vagyok, és bár a diákkorom az egyházüldözés idejére esett, mégis mindig voltak a plébánián olyan papok, akikre felnézhettem. Kiemelném Székely László apát urat, akit politikai okokból Kőszegről helyeztettek Győrvárra. Úgy gondolom, a papi hivatásomban az apát úrnak nagy szerepe volt. Székely apát úr gyönyörű példa volt számomra. Valóban igaz, hogy a jó emberekkel történő igazságtalanságokból sokszor szép dolgok születnek.

Salamon Viktória

IMATÁBOR

Nick, 2016. augusztus 7-13.

Francia eredetű „imaiskola” gyerekek és fiatalok számára (3-tól 10. osztályig), a szent ignáci elvek alapján. Délelőttönként korosztály szerinti csoportokban egy-egy evangéliumi részletet dolgozunk föl, majd a misén kérdéseket lehet feltenni Óra Krisztján atyának.

Délután és este vidám programok: kézműveskedés, tábortűz, bátorságpróba, túra, játék, zenélés, táncházt, stb.

Részvételi díj: 12 000 Ft

Jelentkezés:

imatabor.szombathely@gmail.com
e-mail címen, legkésőbb június 10-ig.

Bővebb információ: 30/928 0951
vagy 30/472 6836
telefonszámokon.

A Szentatya június havi imaszándékai

Egyetemes szándék: Hogy az idősek, a magukra hagyottak és az elmagányosodott emberek lehetőséget találhassanak még a nagyvárosokban is a találkozásra és a szolidaritásra.

Evangelizációs szándék: Hogy a pap- és szerzetesnövendékek olyan pap- és szerzetesnevelőkkel találkozhassanak, akik az Evangélium örömeiben élnek, és akik nagy bölcsességgel készítik fel őket küldetésükre.

„Akkor jó a tanítás, ha az ember úgy is tesz, ahogyan beszél.” (Antiochiai Szent Ignác)

Humor

Zord misszió

A világ két különböző részéről hazatért misszós atya beszélget. Miután az egyik befejezi az élménybeszámolóját, a másik így szól:

– Ó, ez mind semmi! Én sokkal elvadultabb helyen szolgáltam! Például kezdjük azzal, tudod-e mit tartottak ott a bennszülöttek a nyers lóbőrben?

– Te jó ég! Mit?
– Élő lovat!

Autósvilág

Az óvódás Máté nagy szakértője az autóknak. Egyik nap a család templomi esküvőre hivatalos.

– Ki lakik a templomban? – kérdezi Máté.

– A Jézuska – felelte az édesanyja.

A templom elé érve a kisfiú észrevesz egy rozoga Trabantot. Csalódottan mondja:

– Ez a kocsija?

LERMONOTOV:

Ima

Mikor már nem bírom tovább
A gyötrelmeimet:
Hang csendül a gyászomon át,
Mennyei üzenet.

Szavai szentség és erő
És összhang és zene,
Az éggel összebékítő
Szépség költészete.

S a kétely sziklája nehéz
Szívemről legörög:
Hiszek, és majdnem sírok, és...
És úgy megkönnyebbülök!

Fordította: Szabó Lőrinc